

"aan de tralies"

Tijdens een rit in Hongarije zag ik hem. Ik weet niet in welke plaats. Het was een middelgroot dorp. Hij zag er onverzorgd uit, een verwarde baard en dito lange haren. Hij liep heen en weer langs de tralies van een hoog hek dat een tuin begrensd, tralie voor tralie beetgrijpend alsof ze zijn laatste houvast waren. We reden verder. Een uur of zes later reden we dezelfde weg terug. Hij was er nog, zich vastklampend aan de tralies.

Een hopeloze eenzaamheid. Wat kon ik doen? Ik spreek geen Hongaars. Ik kon niet eens de politie bellen. Ik zie hem nog steeds voor me. Ik hoop dat hij intussen een hand gevonden heeft om beet te pakken...

© juni 2010, Alida, BasicPublishing.nl